

РЕШЕНИЕ

№ 1241

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12246** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР против решение № 3802/09.08.2023 г. на СРС, НО, 93-ти състав, постановено по НАХД № 4753/2023 г. С последното е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-024295/19.11.2022 г., издадено от Началник сектор в ОПП-СДВР, с което на М. Б. Т., ЕГН- [ЕГН] са наложени административни наказания, както следва: по т.1- "Глоба" в размер на 20 (двадесет) лева за извършено административно нарушение по чл. 20. ал. 1 от ЗДвП. на основание чл. 185 от ЗДП и по т. 2- "Глоба" в размер на 100 (сто) лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 2 месеца за извършено административно нарушение по чл. 123. ал. 1. т. 3. б. "в" ЗДвП.на основание чл. 175, ал.1, т. 5 от ЗДП. В касационната жалба се излагат съображения за доказаност на вменените административни нарушения и за неправилност на изводите на съда за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални пропуски. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът, редовно призван, не се явява. Представя писмено становище, в което оспорва касационната жалба. Иска присъждане на разноски за двете инстанции.

Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество, е основателна. Съображенията за това са следните:

Районният съд, преценявайки събраните доказателства, е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 27.12.2021 г., около 09,30ч. М. Т. управлявала л.а „Ф. „, с рег. [рег.номер на МПС] и се намирала в [населено място], на [улица]до № 134 с посока от [улица]към [улица]. В лявата лента на движение управлявал л.а „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] , водачът Д. Д.. При предприетото навлизане в неговата лента за движение, преди да спрат на светофарната уредба водачът на л.а „Ф.„, с рег. [рег.номер на МПС] ударил страничното огледало на л.а „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] . Водачът Д. заявил, че следва да спре, но Т. продължила движението си. Ето защо, Д. подал сигнал за ПТП-то. Пристигналият на мястото на произшествието служител на ОПП-СДВР-св. Д. Г. съставил Протокол за ПТП и скица на произшествието. Снети били сведения от св. Д. Д. и по негови данни била изготвена докладна записка. Преписката била изпратена в ОПП-СДВР. Жалбоподателят М. Т. попълнила декларация, че на 27.12.21г. е управлявала лекия автомобил „Ф.„, с рег. [рег.номер на МПС] и на процесното място е реализирала ПТП, но е напуснала мястото поради ангажираност.

Въз основа на изготвената докладна записка, протокол за ПТП, както и попълнените от двамата водачи декларации, мл.автоконтрольор при ОПП-СДВР- съставил АУАН с бл. № 189823/10.11.2022 г. на М. Б. Т. за нарушения на чл. 20, ал.1 от ЗДП и на чл. 123, ал.1, т. 3, б“в“ от ЗДП. В акта било отразено, че жалбоподателят поради недостатъчен контрол в/у МПС-то допуска ПТП, след което не остава на местопроизшествието и не уведомява органите на МВР по територия. АУАН бил връчен и подписан от жалбоподателя, без възражения. Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното Наказателно постановление.

За да отмени процесното НП, съдът е приел, че при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в непълно описание на констатираните нарушения.

Решението е неправилно.

Настоящата инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд да допуснати

в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални пропуски.

На първо място, следва да бъде отбелязано, че съдът е допуснал известно противоречие в мотивите си като първо е приел, че издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона, а след това, че са допуснати нарушения на чл.42 ал.1 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН.

Съдът е посочил, че при описанието на първото нарушение не е достатъчно да се посочи, че водачът не е контролирал управляваното от него превозно средство, а следвало да се опише чрез какви конкретни маневри е сторено това. По отношение на второто деяние, съдът е счел, че в описанието му задължително място следва да намери посочване, че са причинени имуществени вреди, както и същите да бъдат индивидуализирани.

Настоящата инстанция не споделя това становище.

Доколкото изпълнителното деяние на нарушението по чл.20 ал.1 от ЗДвП се изразява в „не контролира“ превозното средство и в резултат на това причинява произшествие, то за привлеченото към отговорност лице е напълно достатъчно да узнае това обстоятелство. Напълно ирелевантно, с оглед състава на нарушението е чрез каква маневра е сторено това – същественото е това, че водачът е загубил контрол върху автомобила си. Още повече, че в хода на административнонаказателното производство не са налице данни жалбоподателят да е оспорил изложената фактическа обстановка или да е твърдял да е имал поведение, различно от описаното.

По подобни съображения, съдът намира за ненужно при описание на нарушението по чл.123 ал.1 т.3б.в от ЗДвП да се изброяват конкретните имуществени вреди, настъпили в резултат на произшествието. В тази връзка следва да бъде посочено, че колко и какви по обем вреди са причинени е въпрос, който е ирелевантен, с оглед конкретното вменено нарушение – напускане на мястото на произшествието, при разногласие между водачите.

При тези обстоятелства, настоящата инстанция приема, че неправилно съдът е приел, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. В подкрепа на този си извод съдът взе предвид и това, че в саморъчно подписана декларация жалбоподателят е признал извършването на нарушенията, обстоятелствата при които са сторени и тяхното авторство.

В заключение съдът намира, че при съставяне на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че вменените с атакуваното НП нарушения са безспорно установени. За същите са наложени административни наказания в съответствие със закона и при правилна преценка на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

Като е достигнал до обратен извод, районният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Вместо него следва да бъде постановено друго, с

което атакуваното НП бъде потвърдено.

С оглед изхода на правния спор и направеното искане, в полза на касационния жалбоподател са дължими сторените в настоящото производство разноски. Пред АССГ същият е представяван от надлежно упълномощен за това юриконсулт, като съдът намира, че справедливият размер на възнаграждението за настоящата инстанция, преценен в рамките на разпоредбата на чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, е 80 лева. Не се претендират разноски за производството пред районния съд.

Водим от горните мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3802/09.08.2023 г. на СРС, НО, 93-ти състав, постановено по НАХД № 4753/2023 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-024295/19.11.2022 г., издадено от Началник сектор в ОПП-СДВР.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-024295/19.11.2022 г., издадено от Началник сектор в ОПП-СДВР.

ОСЪЖДА М. Б. Т., ЕГН-[ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева – разноски за юриконсултско възнаграждение за представителство пред АССГ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.